

ligger til Grund for dette Lovforslag tidligere eller tidligere — og jeg haaber, at det maa ske tidligere, end der nu er Udsigt til — vil blive gennemført. — Med Hensyn til den Bemærkning, at det vilde være rigtigt at opheve Besyttelsestolden, er jeg ogsaa ganske af samme Mening, men jeg mener tillige, at det saalænge denne Told opretholdes, er rigtigt at opretholde den i en Afgelig og retfærdig Form. Med Hensyn til det enkelte Punkt, jeg paaviste, er jeg overbevist om, at Enhver, som med Ryndighed i disse Sager vil undersøge det nøje, vil være aldeles af samme Mening som jeg.

Jagd: Medens jeg i Meget og vel omtrent i alt Besætteligt kan tiltræde, hvad det ærede Medlem for Roskilde (A. Hage) har udtalt i sine almindelige Bemærkninger over det foreliggende Lovforslag, er der en Ytring af ham, med Hensyn til hvilken jeg maa hævde en afvigende Anskuelse, en Anskuelse, som jeg iøvrigt har hævdet i de nogle og tyve Aar, i hvilke jeg af og til har haft Sæde i denne Sal. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde ønske, at vi overhovedet fuldstændig kunde afskaffe Tolden, men dette Dunse nærer jeg ikke, thi om han end dertil knyttede den Forudsætning, at Staten kunde undvære denne Indtægt, saa henviste han dog ved Siden deraf til, at Indtægten kunde oppebæres gennem en Indtægtsstat. Derom har jeg en Anskuelse, som jeg tror, hvorvel den nu maaske er temmelig enestaaende, tidligere eller senere maa trænge igennem, og det er den, at vi aldrig nogensinde vilde faa nogen Indkomststat, der saa klart og bestemt som Tolden rammer netop det, som vi søge at ramme gennem en saadan Stat. Det er gennem en virkelig vel overveiet Lurusstold, at man i Virkeligheden rammer de Indtægter, som man forgæves søger at ramme gennem en almindelig Indkomststat. Det er saa ofte forsøgt ikke alene i denne Sal, men ogsaa paa andre Steder med alt det Talent og al den Dygtighed, hvorover man har kunnet byde, at finde saadanne Regler for en Indkomststat, hvorved man virkelig rammer de Skatteobjekter, som man har til Hensigt at ramme gennem en Indkomststat, men det har viist sig

ugsjorligt; de kunne i Virkeligheden kun rammes gennem en Lurusstold. Hvilke Regler man end giver for en Indkomststat, vil det beständig vise sig, at der er saamange Forhold i Livet, der ere medbestemmende ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt den større eller mindre Indtægt virkelig kan kaldes en saadan overflødig Indtægt, som man hovedsagelig søger at ramme; men hvor Indtægten findes i den Skikkelse, at den kan anvendes til en Luxus, som i Virkeligheden gaar ud over Livets almindelige Fornødenheder, der kan man ramme den gennem Tolden. Jeg kan ikke Andet end anerkjende den høitærede Ministres Bestræbelser for gennem det nye Lovforslag at nærme sig dette Maal, men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, hvad ogsaa den nævnte ærede Taler paapegede, at det er et meget lille Skridt, som her er gjort henimod Maålet. De egentlige Lurusgjenstande kunne bebyrdes med en meget højere Told end den, der her er foreslaaet, og jeg tror ikke, at Befolkningen, naar Sagen blev vel overveiet, vilde gjøre stor Modstand mod en saadan Lurusstold, naar den kunde foranledige Lettelser i andre og mere trykkende Toldsatser. Men skal en saadan Lurusstold gennemføres, maa den ogsaa fastholdes i sin Klarhed, og da maa man se bort fra det Hensyn, som altid gjør sig gjældende, saasnart der er Tale om en Lurusstold, nemlig det, at man ikke bør ramme den Luxus, som benyttes i de mindre velstillede Samfundsklasser. Skal der være en Lurusstold, saa maa det ogsaa være en virkelig Lurusstold, og hvad enten de vedkommende Gjenstande forbruges i de højere eller i de lavere Klasser, af de mere velstillede eller de mindre velstillede, bør man ikke fravige dette Princip. Ogsaa i denne Henseende kan jeg spare Thinget for Gjentagelser ved at henholde mig til, hvad den næstforegaaende ærede Taler (Hage) har yttret, og jeg skal blot paapege en Specialitet, nemlig, at der mellem de Gjenstande, som man kalder Nødvendighedsartikler, og som ikke skulle henføres under Luxusartikler, findes adskillige, som blive til Luxusartikler derved, at de bestaa af kostbarere Stof end det, som egentlig kan siges at høre til Fornødenhederne. Saaledes er der mange Artikler, som produ-